

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice Calarasi

Str. Eroilor nr. 6-8
Calarasi, judetul Calarasi
Tel : 0242 312374
Fax :0242 315267

DECIZIA Nr.42/25.05.2011
privind solutionarea contestatiei depusa de X

înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 14040/13.04.2011

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Activitatea de inspectie fiscala asupra contestatiei formulata de Societatea X cu domiciliul fiscal in Sat , Comuna , Jud. Calarasi, înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr.14040/13.04.2011. Contestatia a fost formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-CL 192/28.02.2011, decizie care a fost comunicata petentei pe data de 10.03.2011.

Contestatia a fost transmisa prin posta, data postei de plecare de la expeditor fiind 08.04.2011.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de Societatea X.

I. Din analiza contestatiei s-a constatat ca Societatea X contesta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-CL 192/28.02.2011 emisa de Activitatea de inspectie fiscala, in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 28.02.2011, pentru suma de Y lei reprezentand :

- Impozit pe profit - Y lei
- Majorari de intarziere - Y lei
- Impozit pe dividende - Y lei
- Majorari de intarziere - Y lei

Motivele formulate de Societatea X in sustinerea contestatiei sunt urmatoarele:

Impozitul pe profit calculat este eronat deoarece firma nu a mai putut incheia tranzactia deci cheltuiala cu marfa nu a mai fost posibila datorita dizolvarii societatii pe data de 02.04.2009. Deci nu pot fi aplicate prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare conform caruia: "(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare."

In concluzie societatea nu a mai avut temeiul legal de functionare si continuare a activitatii.

Obligatia fiscala privind Impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor juridice a fost incadrata gresit deoarece intre cele doua societati nu exista nici un fel de relatie de participatie in parti sociale sau actiuni asa cum rezulta din documentele de la Registrul Comertului. Intre cele doua societati existand numai relatii comerciale.

Conform Codului de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, Titlul 9 art.122² din Dobanzi si penalitati de intarziere in cazul contribuabililor pentru care s-a pronuntat o hotarare de dizolvare: „1) Pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei înregistrării hotărârii de dizolvare a contribuabilului la registrul comerțului, începând cu această dată nu se mai datorează și nu se calculează dobânzi și penalități de întârziere”. Hotararea judecatoreasca de dizolvare a fost emisa pe data de 02.04.2009. Citarea s-a facut prin afisare la usa instantei. Datorita lipsei de comunicare in interiorul Registrului Comertului la cerere societatea a primit de la RC Calarasi pe data de 13.08.2009 un alt Certificat de inregistrare fiscala pentru societatea dizolvata legal.

Datorita acestor neintelegeri toate operatiunile comerciale nu au mai putut fi derulate, mandatul administratorului este expirat si nu se poate reinnoi.

Societatea solicita desfiintarea actelor administrative fiscale.

II. Din continutul Deciziei de impunere nr.F-CL 192/28.02.2011, al Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 28.02.2011 si al documentelor anexate acestora, rezulta urmatoarele:

Organele de inspectie fiscala au verificat societatea pentru perioada 01.01.2008- 31.12.2010.

In perioada verificata societatea prezinta profit in suma de Y lei pentru care constituie si achita impozit minim in suma de Y lei, iar organul de inspectie fiscala stabileste profit impozabil in suma de Y lei, pentru care stabileste un impozit pe profit in suma de Y lei, rezultand un impozit pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei.

Diferenta fata de societate in suma de Y lei, reprezinta impozit pe profit suplimentar astfel:

Conform balantei de verificare la data de 30.06.2010, societatea prezinta in contul 472 "venituri in avans" un sold creditor in suma de Y lei, fiind aferent facturii nr.1/05.01.2010, in valoare totala de Y lei, din care baza impozabila in suma de Y lei si tva colectata in suma de Y lei, reprezentand c/ val. avans marfa, societatea a inregistrat in venituri suma de Y lei (50% din valoarea facturii) si tva colectata in suma de Y lei, diferenta de Y lei nu a mai fost inregistrata in contul de venituri. Au fost incalcate prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare conform caruia: "(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare."

- societatea a considerat pierderea in suma de Y lei(aferenta anilor 2005-2009), inregistrata in debitul contului 117, iar organul de inspectie fiscala considera pierderea in suma de Y lei (aferenta perioadei 2006-2009), deoarece pana la data de 31.12.2005 societatea era platitoare pe venit microintreprindere, iar in conformitate cu prevederile art.26 alin.(1): „(1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.”

- Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar in suma de Y lei organul de inspectie fiscala a calculat dobanzi si penalitati de intarziere de la 26.07.2010 pana la 28.02.2011, conform art.120 din O.G. nr.92/2003 republicata, in suma de Y lei.

Conform balantei de verificare incheiata la 31.12.2008 societatea prezinta sold debitor in contul 458.2" decontari operatiuni in participatiune" suma de Y lei. Organul de inspectie fiscala considera suma de Y lei, ca fiind achitata de catre societate unei persoane juridice, respectiv SC Z si nerestituirea pana la data de 30.06.2010, drept pentru care in conformitate cu prevederile art.36 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, s-a calculat un impozit pe dividende (in procent de 10%) in suma de X lei. Conform art.7 pct.12 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„12. dividend - o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică,...”

Pentru impozitul pe dividende stabilit suplimentar în suma de 6.000 lei organul de inspecție fiscală a calculat majorări, dobânzi și penalități de întârziere de la 26.01.2009 până la 28.02.2011, conform art.120 din O.G. nr.92/2003 republicată, în suma de Z lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Societatea X datorează obligațiile fiscale stabilite de organele de inspecție fiscală, în condițiile în care aceasta a fost dizolvată și se află în procedura de lichidare potrivit dispozițiilor legale în materia societăților comerciale.

In fapt, prin acțiunea înregistrată pe rolul instanței sub nr.7532/3/2009, Oficiul Național al Registrului Comerțului a solicitat, în contradictoriu cu parata SC X, să se dispună dizolvarea judiciară a acesteia. Prin Sentința Comercială nr.5396/2009, pronunțată în ședința publică la data de 02.04.2009, Tribunalul București admite acțiunea formulată și dispune dizolvarea de drept a Societății X și înregistrarea hotărârii în registrul comerțului în conformitate cu art.237 alin.3 din Legea nr.31/1990.

Organele de inspecție fiscală au efectuat control privind modul de calcul, reținere și virare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale datorate de SC X.

Controlul s-a efectuat în perioada 28.02.2011-28.02.2011, încheindu-se raportul de inspecție fiscală nr.F-CL 114/28.02.2011, ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr.F-CL 192/28.02.2011, prin care s-au stabilit în sarcina societății următoarele debite:

- Impozit pe profit - Y lei
- Majorări de întârziere - Y lei
- Impozit pe dividende - Y lei
- Majorări de întârziere - Y lei

Împotriva deciziei de impunere nr.F-CL 192/28.02.2011 societatea a formulat contestație invocând, în principal, prescrierea dreptului organelor fiscale de a-i emite și comunica acte administrative fiscale, pe motiv că

firma nu a mai putut incheia tranzactii datorita dizolvarii societatii la data de 02.04.2009 si faptul ca societatea nu a mai avut temeiul legal de functionare si continuare a activitatii.

In drept, Legea nr.31/1990 a societatilor comerciale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

ART. 233

(1) Dizolvarea societății are ca efect deschiderea procedurii lichidării. Dizolvarea are loc fără lichidare, în cazul fuziunii ori divizării totale a societății sau în alte cazuri prevăzute de lege.

(4) Societatea își păstrează personalitatea juridică pentru operațiunile lichidării, până la terminarea acesteia.

(1) În societățile în nume colectiv, în comandită simplă și în cele cu răspundere limitată, asociații pot hotărî, o dată cu dizolvarea, cu cvorumul și majoritatea prevăzute pentru modificarea actului constitutiv, și modul de lichidare a societății, atunci când sunt de acord cu privire la repartizarea și lichidarea patrimoniului societății și când asigură stingerea pasivului sau regularizarea lui în acord cu creditorii.

ART. 237*)

(1) La cererea oricărei persoane interesate, precum și a Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul va putea pronunța dizolvarea societății în cazurile în care:

a) societatea nu mai are organe statutare sau acestea nu se mai pot întruni;

b) *** *Abrogată*

c) societatea și-a încetat activitatea, nu are sediul social cunoscut ori nu îndeplinește condițiile referitoare la sediul social sau asociații au dispărut ori nu au domiciliul cunoscut sau reședința cunoscută;

d) societatea nu și-a completat capitalul social, în condițiile legii.

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. c) nu sunt aplicabile în cazul în care societatea a fost în inactivitate temporară, anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului. Durata inactivității nu poate depăși 3 ani.

(3) Hotărârea tribunalului prin care s-a pronunțat dizolvarea se înregistrează în registrul comerțului, se comunică direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala titularului cererii de dizolvare, acesta putând să se îndrepte împotriva societății.

(4) În cazul mai multor hotărâri judecătorești de dizolvare, pentru situațiile prevăzute la alin. (1), publicitatea se va putea efectua în Monitorul Oficial al

României, Partea a IV-a, în forma unui tabel cuprinzând: codul unic de înregistrare, denumirea, forma juridică și sediul societății dizolvate, instanța care a dispus dizolvarea, numărul dosarului, numărul și data hotărârii de dizolvare. În aceste cazuri, tarifele de publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, se reduc cu 50% .

(6) La data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de dizolvare, persoana juridică intră în lichidare, potrivit prevederilor prezentei legi.

ART. 252

(1) Pentru lichidarea și repartizarea patrimoniului social, chiar dacă în actul constitutiv se prevăd norme în acest scop, sunt obligatorii următoarele reguli:

a) până la preluarea funcției de către lichidatori, administratorii și directorii, respectiv membrii directoratului, continuă să-și exercite atribuțiile, cu excepția celor prevăzute la [art. 233](#);

b) actul de numire a lichidatorilor, menționând puterile conferite acestora sau sentința care îi ține locul, precum și orice act ulterior care ar aduce schimbări cu privire la persoana lor sau la puterile conferite trebuie depuse, prin grija lichidatorilor, la oficiul registrului comerțului, pentru a fi înscrise de îndată și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(2) Numai după îndeplinirea formalităților de la alin. (1) lichidatorii vor depune semnătura lor în registrul comerțului și vor exercita această funcție.

(5) Toate actele emanând de la societate trebuie să arate că aceasta este în lichidare.

ART. 260

(1) Lichidarea societății trebuie terminată în cel mult 3 ani de la data dizolvării. Pentru motive temeinice, tribunalul poate prelungi acest termen cu cel mult 2 ani.

(2) În termen de 15 zile de la terminarea lichidării, lichidatorii vor cere radierea societății din registrul comerțului, sub sancțiunea unei amenzi judiciare de 200 lei pentru fiecare zi de întârziere, care va fi aplicată de judecătorul delegat, în urma sesizării oricărei părți interesate, prin încheiere. Încheierea judecătorului delegat este executorie și supusă recursului.”

În speta, sunt aplicabile și dispozițiile art.31 din Legea nr.359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, care prevăd următoarele:

ART. 31

(1) Încheierea de constatare a dizolvării de drept este supusă numai recursului, la cererea oricărei persoane interesate, în termen de 15 zile de la publicarea prevăzută la [art. 30](#) alin. (3).

(2) Dacă nu s-a declarat recurs sau recursul a fost respins, persoana juridică intră în lichidare potrivit prevederilor [Legii nr. 31/1990](#) privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 6 luni de la data pronunțării încheierii de dizolvare, prevăzută de [art. 30](#) alin. (2), sau, după caz, de la data respingerii recursului formulat împotriva acesteia, reprezentantul legal al persoanei juridice are obligația numirii și înregistrării în registrul comerțului a lichidatorului.”

Astfel, potrivit dispozițiilor legale sus-citate rezulta ca o societate comerciala dizolvata, indiferent de cauza dizolvării, intra intotdeauna in procedura de lichidare, pentru lichidarea si repartizarea patrimoniului social, perioada in care societatea isi pastreaza personalitatea juridica deplina.

Numai dupa terminarea lichidării, **lichidatorii vor putea cere radierea societatii din registrul comerțului**, asa cum stipuleaza art.260 alin.(2) din Legea nr.31/1990 privind societatile comerciale, republicata.

Din Sentinta nr.5396/02.04.2009 pronuntata de Tribunalul Bucuresti, rezulta ca societatea a fost dizolvata fara a fi radiata.

Afirmatia petentei potrivit careia <<mandatul administratorului este expirat>> nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, intrucat societatea a fost dizolvata, legea prevazand in mod expres ca administratorii continua mandatul lor si ca acestia sunt reprezentantii legali ai societatii (pana la preluarea functiei de catre lichidator), situatie confirmata si de faptul ca administratorii au pus la dispozitia organelor de inspectie fiscala toate documentele societatii in vederea stabilirii obligatiilor fiscale datorate bugetului de stat si au luat la cunostiinta de continutul actelor administrative fiscale la data de 28.02.2011.

Rezulta ca, la data de 28.02.2011, data emiterii deciziei de impunere contestate, Societatea X avea personalitate juridica, actele emise fiindu-i pe deplin opozabile, iar organele de inspectie fiscala erau in drept sa stabileasca diferente de impozite si accesoriile aferente, in cadrul termenului general de prescriptie de 5 ani, prevazut de art.89 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Avand in vedere situatia de fapt si de drept prezentata, rezulta ca organele de inspectie fiscala au stabilit legal debitele datorate de Societatea X prin decizia de impunere nr.F-CL192/28.02.2011, drept pentru care contestatia petentei se va respinge ca neintemeiata.

Pentru considerentele de fapt si de drept expuse in continutul deciziei, în temeiul prevederilor art.233, art.235, art.237, art.260 din Legea nr.31/1990 a societatilor comerciale, republicata, art.31 din Legea nr.359/2004 si ale art.216 alin.(1), si art.218 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE:

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de Societatea X pentru suma de Y lei reprezentand :

- Impozit pe profit - Y lei
- Majorari de intarziere - Y lei
- Impozit pe dividende - Y lei
- Majorari de intarziere - Y lei

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata la Tribunalul Calarasi in termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,

